

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ 01/2019

Děti v 2. třídě LEA Haydom

Naše lednová výprava týmu Děti Afriky do Tanzanie

Autor: Jiřina Zientková

Naše výprava do Tanzanie začala vlastně již více než půl roku před tím, než jsme nasedli do auta a pak do letadla – směr Afrika, směr Tanzanie.

Především jsme absolvovali řadu očkování, která jsme museli mít do rovníkové Afriky. Hlíдали jsme si také, kdy a která letecká společnost bude mít nejlevnější letenky, zajišťovali jsme a shromažďovali malé dárky pro děti a učitele v podporovaných školách, kompletovali jsme ve spolupráci s farním sborem SCEAV v Třinci dopisy s malými dárečky pro sponzorované děti.

Náš tým byl mezinárodní: měl tři členy ze Slezska a tři členy ze Slovenska. Ze Slezska

byl můj manžel Karel a já a také Janka Ada-meová, která vede oddělení mezinárodní dobrovolnické práce ve Slezské diakonii. Děti Afriky SK (Slovensko) vedl Laco Ivanecký, druhým členem týmu byl Milan Petrejčík, otec Marijenky, která je právě nyní dobrovolnicí na Secondary school v Maretadu v Tanzánii, a posledním členem výpravy, ale ne nedůležitým, byla lékařka Martinka Knežová.

Kromě Karla (jel do Tanzanie počtvrté) a Laca (jel do Tanzanie podruhé) jsme všichni jeli do Tanzanie poprvé a mohu říct za všechny, že jsme byli velice zvědaví na to, co na vlastní oči uvidíme a prožijeme. Samozřejmě jsme měli obavy, jak na ty

změny teplot, stravy a prostředí bude reagovat naše tělo, ale zároveň jsme se hodně těšili na děti ve škole, na kulturní odlišnosti a byli jsme připraveni na to, že určitě zažijeme mnohá překvapení ze situací, do kterých nás naše výprava postaví. Určité informace, jak se žije v Tanzanii, jsme měli, ale zažít to na vlastní kůži, to může být docela něco jiného. Co pro nás v Tanzanii Pán Bůh chystá? Byli jsme si jisti: „Pán Bůh bude řídit naše kroky!“

Skutečnost ale předčila naše očekávání. Celý pobyt byl něco neskutečného. Už cestování letadlem a pak cesta terénním autem z letiště Kilimanjaro u města Arusha do Dongobeshe přes národní park Tarangire byl velký zážitek. Ohromilo nás velké množství zvířat zvláště slonů a zeber a přenádherná příroda. Předháněli jsme se ve fotografování a natáčení úžasných přírodních scénérií. Chtěli jsme zachytit ty nejkrásnější pohledy na dokonalé Boží stvoření. Nemělo to opravdu chybu.

Ale to byl teprve začátek všech překvapení, která nám Pán Bůh připravil. Ty nejlepší okamžiky nás čekaly mezi dětmi ve škole Lea v Dongobeshi, v Maretadu, v Mbulu, v Haydom. Navštívili jsme základní školy, střední školy a všude nás děti vřele vítaly. Písňemi, úsměvem, tancem, ti nejmenší objetím a máváním, smíchem, pohlažením a podáním ruky.... To se ani nedá popsat slovy. Každý nás chtěl chytit za ruku. Jeden se předháněl před druhým a volají: „How are you, madam?“ (Jak se máte, paní). A těch dětí bylo 1500. Jen v Dongobeshi je jich kolem 800. Opravdu síla.

Děti jsou šťastné a vděčné, že mohou chodit do školy. Všem se té výsady nedostává. Ti, kteří nemají to štěstí, musejí pást kozy a krávy, nosit ve vědrech na hlavě vodu a dříví. Ale v okolí Dongobeshe, kde je Lea school, nastává postupně změna. Karel tam byl poprvé před devíti lety – to bylo ve škole 30 dětí. Pán Bůh si za ta léta použil mnoho lidí k tomu, že je nyní ve škole kolem 800

Děti v jídelně v Primary school v Mbulu

Adam Sabela s rodinou

dětí, kvalitní učitelé a dobré podmínky pro studium. Díky velkému nasazení ředitele školy Martina Tango, díky našim dobrovolníkům na těchto školách a v neposlední řadě díky našim 220 sponzorům dětí se věci velice pohnuly kupředu. Všem patří velké DÍKY!!! Asante sana svahilsky.

Do budoucna je v plánu výstavba ubytovacího zařízení v těsné blízkosti školy. Modlíme se také za nový společný projekt otevření sirotčince v Dongobeshi, a to ve spolupráci s Lutherskou evangelickou církví v Tanzanii a vedením školy Lea v Dongobeshi.

Pokrok je nejen v Dongobeshi, ale i v okresním městě Mbulu, ve městě Haydom, kde je obrovská Lutherská nemocnice a také v odlehlém Maretadu, kde se Secondary school postupně také zdokonaluje a kde jsou těžší podmínky k životu. Právě tam jsou nyní obě naše dobrovolnice Marijanka a Lucka. Mají můj obdiv, že v dost těžkých podmínkách bez tekoucí vody a bez elektřiny (mají jen malý sluneční kolektor na střeše) a dost vzdálené od většího města, vytrvaly a pracují s náctiletými studenty a úzce spolupracují s učiteli. Na všech

školách, kde byli naši dobrovolníci, místní učitelé velice oceňují jejich práci s dětmi a jejich cenné rady pro učitelský sbor. Vděčně vzpomínali na naše dobrovolníky Silviu, Lucku, Anielku, Denisu, Daniela, Michala a Adama, kteří tam v minulosti působili. S Adamem Sabelou a jeho rodinou jsme měli možnost se vidět na milém setkání v Arushu, kde nyní žijí, a posílají do Trince vřelé pozdravy všem, kdo je znají.

Velkou výzvou byla pro nás „cesta necesta“ do velmi vzdálených míst od veškeré civilizace, do buše Yeada Chini. Cesta v určitém okamžiku končí a jede se terénním autem mezi křoví. A i tady žijí lidé. A děti. Žijí se lovem nízké zvěře s lukem a šípem a sběrem plodů a rostlin. Ojedinele pasou kozy. Bydlí v kruhových obydlích ze slámy. A i tam na několika místech je zajištěno vyučování v jednotřídkách pro nejmenší děti. Učí se pouze psát, číst a počítat v malých obydlích - kostelích, kde jsou současně v neděli bohoslužby. Naše pomoc pro ně spočívá v podpoře učitelů a zajištění pytlů kukuřice pro přípravu malého jídla pro děti, které to do školy mají příliš daleko a během dne by měly hlad.

Tam jsem si uvědomila, že naše pomoc, jak by se zdálo být dosti velká, je stále jako kapka v moři. Potřeb je více, než si dovedeme představit. Uvědomila jsem si, že my v Evropě bychom měli být více vděční za to, že se máme tak dobře. Nemáme hlad, máme si co obléci, můžeme se vzdělávat, máme mnoho pomůcek k životu, které nám ho velice zjednodušují, můžeme vést velice šťastný život. A přesto to, co mě obohatilo paradoxně v Africe a co jsem si znovu uvědomila, je to, že bez ohledu, kde žijeme a za

jakých podmínek, jsou nejdůležitější lidské vlastnosti: laskavost, vstřícnost, tolerance, sounáležitost s ostatními lidmi a vzájemnost, ať už jsme jedni z Afriky a druhí z Evropy. A to přináší člověku opravdovou a nefalšovanou radost a štěstí – udělat něco, co udělá druhému člověku radost. Tuto touhu a chtění nám vložil do srdce náš stvořitel. Velké díky za to!!!

Toto jsou mé postřehy odjinud.
Tentokrát z Tanzanie.

Neutíchající zvedavost - INVYT Junior

Autor: Janka Adameová

Už je to třetí týždeň po návratu z našej cesty v Dongobeshi, Maretadu a okolí, a zdalo by sa, že tie prežitky budú postupne odznievať. No opak je pravdou. Nepatrné okamihy v každodennosti tu na Sliezsku sú spúšťačom spomienok a vracajú ma do Tanzánie.

Sú to tváričky detí mrviacich sa v školských laviciach, z ktorých hovorí zvedavosť. Zvedavosť zo stretnutia s ľuďmi, ktorí sú tak odlišní výzorom od nich. To počiatkové mrvenie neutícha túžbou podeliť sa so svojou myšlienkou ako odpoveď v našich rozhovoroch pri predstavovaní sa.

Po zorientovaní sa na mape, že sme z Európy a špecificky Slovenskej a Českej republiky, prirodzene je na mieste dotaz, koho poznajú ešte z týchto krajín, a kto s nimi, na rozdiel od nás tu žil deväť mesiacov. A tu začína chrlenie mien ako madam Silvia, madam Anjelka, a ďalšie mená našich dobrovoľníkov „Invyták-ov“. Dojímajúce je, že každé meno doterajšieho dobrovoľníka,

úplne do jedného, vychádza z úst žiakov školy Lea. A nezostalo to len pri tom. Bol to detailný popis talentov, ktorými dobrovoľníci zanechali jedinečné stopy v živote detí a školy. Tá spontánnosť a z nej tečúca radosť sú nezabudnuteľné a niekedy až evokujúce prenesenie sa v čase, kedy sme sa mohli stať aj my súčasťou spoločného príbehu „Invytákov“ a detí školy Lea v ich pravom prostredí, ktoré sme poznali len z videí a fotografií. Bol to veľký dar, za ktorý sme vďační.

Zvedavosť v deťoch pretrváva, pretože sú plné očakávania, očakávania na príchod Invyt Junior.

Invyt Junior je pilotnou dobrovoľníckou iniciatívou v priebehu letných mesiacov, júl – august 2019. Je to pozvánka pre Teba, ak si otvorený sa vydať na cestu poznávania seba, Pána Boha v stretnutiach s druhými v inom kultúrnom a náboženskom prostredí. Metaforicky povedané, je to akoby príprava kokteilu, na chuť ktorému postupne prichádzaš keď dokážeš ponúknuť svoje obdarova-

DOBROVOLNÍKEM V TANZANII

Jsi připraven/a čelit novým
životním výzvám?

Chceš zkusit život v místní
africké škole a křesťanské komunitě?

Máš 18 až 28 let a hovoříš anglicky?

Máš týmového ducha a rád/rada
spolupracuješ s lidma?

kontakt: Silvie Žiaková
e-mail: s.ziakova@slezskadiakonie.cz
mobil: 00420/775412248

LÉTO 2019: červenec – srpen
základní škola LEA ve vesnici Dongobesh

<https://www.intervia.cz/cs/programy/invyt-junior>

INVYT
JUNIOR

Děti
Afriky

SLEZSKÁ
DIAKONIE

Děti
Afriky

SLEZSKÁ
DIAKONIE

nia pre ľudí okolo seba. Invyt Junior je iným a výnimočným v tom, že okrem miestnych ľudí, budeš spolupracovať v tíme 3 mladých ľudí zo Slovenska a Čiech, s ktorými tvoríš prvú Invyt Junior skupinu. Dobrovoľníčka + Ti bude Tvojím koučom, aby čas 2 mesiacov bol bohatým na viditeľné a aj neviditeľné výsledky. A tie 2 mesiace sú ochutnávkou na základe ktorej môžeš spoznať, či dobrovoľníctvo na 9 alebo viac mesiacov v Tanzánii alebo inej krajine je Tvojím životným povolaním v najbližšej budúcnosti.

Finančná spoluúčasť dobrovoľníka na projekte je 15 770,- CZK, ktorá pokrýva pobytové náklady (stravné a vreckové) a náklady na očkovanie.

Zároveň je dobrovoľník pozvaný ku fundraising-u pod záštitou vysielajúcich organizácií.

Ak aj v Tebe tieto slová spôsobili zvedavosť a zároveň odhodlanosť odpovedať na zvedavosť detí v školských laviciach v Dongobesh a Maretadu, si pozvaný dozvedieť sa viac o programe na <https://www.intervia.cz/cs/programy/invyt-junior> alebo kontaktovať Silviu Žiakovú na s.ziakova@slezskadiakonie.cz

Studenti ze Secondary LEA Dongobesh

Biblické okénko

Autor: Hanka Mikešová

Jako žena mám ráda v Bibli příběhy žen a jejich příklady. Tedy snad kromě příkladu v Přísloví 31. U čtení jeho veršů propadám vždy mírné depresi a nedostatečnosti.

Chtěla bych se ale zamýšlet nad jiným příkladem a mně blízké osobě. Text je z 1. Samuelovi 1. a 2. kapitola (verše 1-10). Víím, že na biblický střípek je to poměrně rozsáhlé čtení, ale každopádně stojí za to.

Chana měla problém, v její době to byl problém poměrně značný, a to neplodnost. Trápilo jí to tak, že ani nebyla schopná jíst, ani nebyla schopná se radovat z jiných věcí. Co tedy udělala s tímto problémem? V 10. verši první kapitoly je napsané: a v hořkosti duše se modlila k Hospodinu a usedavě plakala. Co tedy udělala se svým problémem? Předložila ho Bohu. Vlastně si úplně umím představit tu hořkost, ty výčitky, ten usedavý pláč... zároveň dala Bohu slib, když jí touhu splní. Elí, aniž by věděl, za co se modlila, jí ujistil, že Bůh jí dá to, oč prosila.

Když předložila svůj problém Bohu, už se netrápila...pojedla a nebyla smutná (verš 18).

A Bůh skutečně její prosbu vyslyšel a dal

jí, oč prosila, dal jí syna. Když přišel čas, Chana šla a splnila slib, který dala Bohu. Dala svého syna Hospodinu.

Začátek druhé kapitoly je pak krásným chvalozpěvem Boha, kterým Chana vyjadřuje svou vděčnost a už to nedělá vskrty svého srdce, ale radostně a nahlas. Co se tedy můžu naučit od Chany ženy Elkána?

Když máš problém, který se zdá větší, než jsi schopný zvládnout, předlož ho Bohu. (Předkládat můžeme všechny trápení a starosti, nejen ty „veliké“) On jediný je může unést. Jedině Bůh také i v problémech může dát Pokoj nade všechny Pokoje tak, aby i v problémech mohl být člověk radostný.

Když Bohu něco slíbíš, splň to. Bez ohledu na to, jestli Tvůj slib někdo slyšel nebo neslyšel. Chana si taky mohla říct, že si Samuela nechá doma (nikdo přece neslyšel, co slíbila). Ale neudělala to, a nakonec máme po jejím synovi pojmenovány 2 knihy Bible.

Když Bůh vyslyší Tvé prosby, chval ho. Chval ho nahlas a z celého srdce, protože jedině On je velký a dokáže velké věci.

Ohlédnutí za rokem 2018

Autor: Michal Klus

Toto krátké ohlédnutí chci začít poděkováním Vám všem, kdo jste partneři projektu Děti Afriky. Tento projekt existuje a rozvíjí se právě proto, že zde jsou stovky podporovatelů a desítky osob, které projekt podporují i prakticky. Děkujeme za vše, čím jste přispěli v roce 2018.

Rok 2018 navázal na druhou polovinu roku 2017 především tím, že v Dongobeshi působila naše dobrovolnice Silvia Žiaková. Jsme vděční Pánu Bohu, že jí dal sílu, aby dobře zvládla i další část své služby, a to až do návratu domů v září loňského roku.

Dříve než se Silvia vrátila, uvedla do nového prostředí školy v Maretadu dvě nové dobrovolnice, Majku a Luciu. Ty tedy slouží v mnohem náročnějších podmínkách střední školy a staly se tak průkopnicemi dobrovolnictví ve škole Yedidia.

Kromě dobrovolnické služby jsme v květnu organizovali výjezd šestičlenné skupiny, která navštívila naše partnery, posloužila v místních sborech a sbírala materiál pro film, který později měl premiéru na našem podzimním setkání zvaném Africké sny. Film se jmenuje Cesta štědrosti. Kromě filmu vznikly také videonahrávky pěveckého sboru LEA školy a na podzim jsme vydali DVD.

V průběhu roku se zvýšil počet podporovaných osob z 209 na 226. V investiční oblasti jsme podpořili méně aktivit, ale nebylo to dáno pouze tím, že se toho méně dělo, ale především tím, že jsou místní více samostatní a více toho zvládnou i bez naší pomoci. A to nám dělá velkou radost.

Jak vypadalo naše financování, můžete vidět v tabulce, kterou uvádíme níže. Děkujeme za Vaši štědrost!

Náklady	
Sponzorství osob	2 352 960 Kč
Podpora projektů v TZN	216 526 Kč
Dárky pro podporovatele	3 392 Kč
Dárky pro podporované	7 706 Kč
Služba dobrovolníků v TZN	157 340 Kč
Výjezdy do Tanzanie	131 229 Kč
Náklady na účetní	48 000 Kč
Poštovné	1 285 Kč
Bankovní poplatky	791 Kč
Náklady celkem	2 919 230 Kč

Výnosy	
Sponzorství osob	2 302 657 Kč
Dary na projekty	323 692 Kč
Sbírky na projekty	38 639 Kč
Dary na službu dobrovolníků	329 948 Kč
Dary na výjezdy	105 363 Kč
Tržby za výrobky	4 600 Kč
Úroky	763 Kč
Výnosy celkem	3 105 663 Kč

Aktuality

V poslední lednový den se vrátila šestičlenná skupina, která navštívila Dongobesh a okolní oblast. Jsme Pánu Bohu vděční, že vše proběhlo velmi dobře a že se účastníci vrátili plní nových poznatků a hlavně velmi povzbuzení především z toho, co se děje ve škole LEA.

V těchto dnech probíhá ve škole LEA stavba dalších dvou nových tříd. Pokračuje tedy rozvoj školy. Současným cílem je přemístit předškoláky do areálu základní školy, protože zatím mají učebny v areálu školy střední. Součástí stavby jsou i kabinety a toalety pro zaměstnance.

...

Ve třech jednotřídkách v údolí Yeada Chini, které dlouhodobě podporujeme, jsme učinili přípravy pro zahájení projektu „Kaše pro děti“. Do těchto škol děti přicházejí pěšky ráno a v poledne se vrací. Některé z nich jdou jedním směrem pěšky i hodinu. Ale ve škole nemají nic k jídlu. Chceme tedy pomoci tím, že budou na svačinku dostávat kaši. Pro tento projekt hledáme finanční partnery. Pokud byste chtěli tento projekt podpořit, kontaktujte nás.

Pokračujeme v přípravných pracích, aby nás letos na podzim mohli navštívit někteří přátelé z Tanzanie. Ano, použil jsem množné číslo, protože letos chceme pozvat více než jednoho hosta. Kolik jich bude? Nechte se překvapit. Rozhodně si už můžete v kalendářích označit neděli 13. října jako neděli, kdy se bude konat další setkání zvané Africké sny.

Žena s dítětem kmene Hatzabe v Yadachini

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TŘINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
EMAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ